

вие у него любовъ къмъ славянитѣ. Както се знае, сжщиятъ По-
годинъ издѣде на своя смѣтка Венелиновата книга „Древніе и
нынѣшніе болгаре“. Къмъ школата и направлението на Венелина
причисляватъ Н. Р. Савельева-Ростиславитѣ, авторъ между друго
на първата Априлова биография, съ когото току неотдавна за-
позна българския читателски свѣтъ проф. Шишмановъ въ своитѣ
„Нови студии изъ областъта на българското възраждане“ (Сб. Ак.
кн. XXI, София 1926)

Срѣдище на дейността на горепоменатитѣ първи руски
славяноведа е била Москва — сърдцето на Русия, гдето се е
подготвяло въ това време и онова обществено и философ ко
движение, което получава названието *славянофилство*.

На югъ—въ Одеса, другъ кръгъ деятели буди все въ това
време интересъ всрѣдъ руското общество къмъ славянскитѣ на-
роди, а особено къмъ българитѣ и тѣхната съвременна участъ.
Това сж графъ, сетне князь *М. С. Воронцовъ* (1782—1856), ново-
росийски и бесарабски генералъ-губернаторъ презъ първитѣ деся-
тилѣтия на миналия вѣкъ, който обикналъ българитѣ, още кога-
то престоялъ известно време въ земята имъ (между друго *Вс-*
ронцовъ е стоялъ съ войсковъ отрядъ подъ негова команда въ
1812 г. близо до Габрово), — неговиятъ чиновникъ *В. Г. Тепля-*
ковъ, „човѣкъ съ широко и отлично образование, съ голѣмъ по-
етически талантъ“, както се отзовава за него познавачтъ на
културната история на градъ Одеса, проф. *М. Г. Попруженко*, и
Н. Н. Мурзакевичъ, историкъ, археологъ и етнографъ, прсфесоръ
по руска история въ Ришельевския лицей, основателъ, секретаръ
и подпредседателъ на учреденото въ 1839 г. Одеско Общество
истории и древностей російскихъ. За тия заслужили на българ-
щината руски деятели, никакъ неизвестни на нашето общество,
българскитѣ читатели може да се поучи отъ статиитѣ по бъл-
гарското възраждане на поменатия проф. Попруженко, помѣстени
напоследъкъ въ сборника въ честь на митрополитъ Климента
(София, 1927) и въ „Известия на Нѣродния Етнографически музей
въ София“ (год. III, кн. I—II).

Въ лицето на *В. Г. Теплякова* имаме единъ предшественикъ
на *Юрий Венелина* по първитѣ руски пътувания въ България
съ научна цель. Като чиновникъ подъ началството на графъ *Во-*
ронцова, Тепляковъ получава поръчка въ началото на 1829 г. да
замине за ония мѣста въ България, които, заети тогава отъ рус-
китѣ войски, станали достъпни за научни изучаванья. Презъ мартъ
1829 г. Тепляковъ е вече въ Варна, гдето прекарва около 3 ме-
сеца, като прави дълги излети изъ околността. Отъ тукъ той